

בש"פ 4602/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4602/17

כבוד השופט י' דנציגר
פלוני

לפני:
העורר:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים
בת"פ 2925-05-13 מיום 14.5.2017 שניתנה על ידי
כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן

בשם העורר: עו"ד מג'ד בדר
בשם המשיבה: עו"ד ארז בן ארויה

החלטה

1. בפתח הדיון לפני התברר כי לדיון לא זומן מתורגמן לשפה הערבית (משלא התבקש הדבר על ידי בא כוחו של העורר). בא כוח העורר הסכים לתרגם את התנהלות ההליך לעורר והדבר היה מקובל על מרשו.

2. העורר הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של מעשה מגונה לפי סעיפים 348(א) בנסיבות 345(א)(3) וכן בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מדובר במעשה מגונה בקטינה בת 9 שבועות בחנותו של העורר, עת אחז בכתפיה בחזקה כך שלא תוכל לזוז, נישקה על פיה (תוך החדרת לשונו לפיה), לחץ על חזה ובטנה מספר פעמים ומישש אותה, הכניס ידו מתחת לחצאיתה מעל תחתוניה ומעל לגרביון ולחץ בחוזקה באמצעות אצבעותיו על איבר מינה, ולבסוף ניסה להוריד בכוח את חצאיתה, אך לא הצליח בכך.

3. בית המשפט המחוזי השית על העורר 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסר מותנה ותשלום פיצויים

עמוד 1

בסך 15,000 ש"ח למתלוננת.

4. ערעור שהגיש העורר לבית משפט זה נדחה ביום 27.12.2015.

5. על פי הערכת מסוכנות שנערכה לעורר ביום 16.2.2017 (לקראת שחרורו ממאסר), ההתרשמות הקלינית היתה שרמת המסוכנות המינית היא נמוכה-בינונית והומלץ על פיקוח פורמאלי לאחר השחרור.

6. בהמשך הגישה המשיבה בקשה למתן צו פיקוח ומעקב לפי סעיף 12 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן: החוק) למשך 18 חודשים. בבקשה התבקשו חמישה תנאים: חובת שיתוף פעולה וקיום מפגשים עם קצין הפיקוח; איסור יצירת קשר עם קורבן העבירה והרחקה לכדי 300 מטר; איסור התחברות לקטינות ואיסור שהייה עימן ביחידות; איסור לעבוד בעבודה הכרוכה בקשר וקרבה לקטינות ואיסור לשהות בחנות השייכת לו ללא בגיר נוסף; מתן סמכויות לקצין הפיקוח לפי סעיף 18(א)-(1), (4), (6) ו-(8) לחוק.

7. בית המשפט המחוזי (השופט ר' פרידמן-פלדמן) דן בבקשה ולאחר בחינת הערכת המסוכנות (ובפרט בהתחשב בהכחשת ביצוע העבירה על ידי העורר והעובדה שאינו מגלה עניין בטיפול), לאחר עמידה על תכליות החוק וכן על גילו ועברו הנקי של העורר ונסיבותיו, ואיזון בין כלל השיקולים, אישר את הבקשה במלואה.

8. לטענת העורר, צו הפיקוח כולל מספר תנאים המקובלים עליו, אך אחרים שאינם מקובלים עליו ואינם נדרשים (לרבות משכו של הצו; איסור על התחברות עם קטינות (ובפרט נכדותיו) ושהייה ביחידות עמן מחוץ לחנותו; והקניית סמכויות חיפוש לקצין הפיקוח בביתו ובמכוניתו). נטען כי בית המשפט המחוזי לא נתן משקל ראוי לגילו המתקדם של העורר עד לביצוע העבירה דנן, וכן למאפייניו האישיים הנורמטיביים בעיקרם, ואישר צו פיקוח ומעקב בלתי מידתי בנסיבות.

9. לטענת המשיבה, בית המשפט המחוזי שקל את כלל השיקולים הרלבנטיים ואיזן ביניהם כהלכה עת החליט לאשר את הבקשה למתן צו פיקוח ומעקב בתנאים הנ"ל. באשר לגילו של העורר; נטען כי הוא היה בן כ-73 שנים עת ביצע את העבירה, ולכן אין בנתון הגיל כדי לפעול לטובת טיעונו. באשר לאיסור מפגש ביחידות עם קטינות מחוץ לחנותו; נטען כי זהו איסור ההולם את העבירה שבביצועה הורשע העורר, אך צוין כי המשיבה אינה מתנגדת לכך שהעורר יפגש עם נכדותיו הקטינות בנוכחות בן משפחה בגיר המודע להליך שננקט בעניינו של העורר. באשר לטענת אי מידתיות הצו שאושר; נטען כי העורר מכחיש עד היום את ביצוע העבירות שבהן הורשע, ודי בכך ובעובדה שמסוכנותו הוערכה כנמוכה-בינונית כדי לדחות את טענתו בדבר חוסר מידתיות.

10. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים החלטתי לדחות את הערר, מנימוקיו המפורטים והנכונים של בית המשפט המחוזי. רשמתי לפני את הסכמת המשיבה לאפשר לעורר להיפגש עם נכדותיו בכל עת שיחפוץ בכך ובלבד שיהיה נוכח בפגישה בן משפחה בגיר המודע לפרטי ההליך המשפטי שהתנהל בעניינו של העורר, ואני נותן תוקף של החלטה להסכמה זו.

ניתנה היום, כ"ח בסיון התשע"ז (22.6.2017).

ש ו פ ט
